

1944-01-26

SENDER

Siegfried Wagner

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

Dylta Bruk (Sverige)

Recipient's location:

Cannes (Frankrig)

Mentioned people:

Michelle Bourret

Johanne Feilberg

Olga Wagner

Tais Wagner

Vita Wagner

Mentioned locations:

Skåne, Sverige

Danmark

Archive:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

TRANSCRIPTION

26-1-44¹

Kære gamle Willumsen!

Hvor er det længe siden vi har været i Forbindelse med hinanden, om Du har skrevet til mig i Mellemtiden ved jeg ikke, for jeg har ikke været hjemme i mange lange Tider. Sidst i September maatte jeg forsvinde hjemmefra og først omkring 8-9 Octbr landede jeg i Sverige, kun medførende et Par Strømper og et Stykke Barbersæbe. Det var en drøj og besværlig Rejse, den dyreste jeg i mit lange Liv har foretaget. Jeg kom til Sverig med meget faa Penge i Lommen. Den første Tid her har heller ikke været en Dans paa Roser. Min søde Kone er et Sted i Danmark, hun er jo ikke Jøde, min ældste Datter og Mand et andet Sted. Min yngste Datter hendes Mand og Børn bor nede i Skaane, meget langt herfra. Her sidder jeg, læns paa Penge og intet kan jeg foretage mig. Naar

Det er ikke nogen fornøjelig Tilværelse naar man som jeg snart runder de 70. Hvad - hvorledes og hvordan, er de stadig tilbagevendende Spørgsmaal. Kommer man hjem igen og hvor er saa alt hende, faar man sit Hus sine Møbler sit Værksted, sine Kunstværker igen, og først og sidst lever min Kone til den Tid? Og er man saa til syvende og sidst i Stand til at arbejde og tjene nogle Penge. Jeg har skrevet til forskellige hjemme om at købe noget af mig, men er man først ude af det saa faar man aldrig Svar. Mad faar jeg foreløbig men hvorlænge ved man jo ikke. Det værste er Ledigangen. Jeg har ingen Steder jeg kan arbejde. Kavalet - Ler - Vox ec-ec kan jeg ikke skaffe mig her, og hvorfor ogsaa begynde. Naar man lever under det Tryk som jeg lever under nu, ja saa kan

man ikke lave Kunst. Hvorlænge kan disse Tilstande blive ved. Lige inden jeg rejste var jeg midt i store Arbejder og det begyndt at blive lidt bedere ovenpaa de meget besværlige Aar 41-42 og saa brast det hele.

Hvordan lever Du dernede og hvordan lever Madame Bouret? Jeg har ofte tænkt paa Dig og ofte har jeg været ved at skrive, men hver Gang har jeg lagt Pennen fra mig; hvorfor skrive naar man kun kan klage. Men idag saa synes jeg alligevel jeg maa sende Dig et Livstegn. Fik Du nogensinde det Telegram som Feilberg, Olga og jeg sendte Dig paa Din 80 Aars Fødselsdag. Din Buste fik den Dag en hel Krands af Roser, det saa festligt ud.

Prøv nu paa om Du ikke kan sende mig blot et Kort, saa vil jeg være fornøjet.

Til Slut de hjærteligste
Hilsner fra Din gamle Ven
og Elev

Siegfried Wagner
Mange Hilsner til
Madame Bouret.

---

¹ Der er noteret øv. th.: Januar-

OMTALTE VÆRKER

- Siegfried Wagner: *J.F. Willumsen* (1940).ten, 52.3 x 21.7 x 19.7 cm.F. Willumsens Museum, Acc. 2A

à Monsieur

J. F. Willumsen

Peintre artiste

Le Lido

Cannes

(A.M.)

Sixpence
To Baron Åkerhielm
Dyala Bråk
Sverige

26. 1/2 44

Januar 1844

Kære gamle Willumsen!

Hvor et d'rl. Løge siden vi har
været i Forbindelse med hinanden, om
Du har skrevet til mig i Mellemtiden
ved jeg ikke, for jeg har ikke været
hjemme i mange lange Tider.
Siden i Septembers maatte jeg for-
sindt hjemmefra og først ombringe
8-9 Ofter Landet i Sverige,
kun medførend et Par Størmpor
og et Stykke Bækræbe. d'rl. var en
rig og berrørlig Rejs, da Rejste
jeg i mit lange Løb her foretaget.
Jeg kom til Sverig med meget faa
Penge i Lommen, den første Tid
her har heller ikke varet en Dans
paa Pæser, Men snart kom der et
Sted i Danmark, hun et jo ikke
Lørd, min ældste Datter og Mand
et andet Sted. Min yngste Datters
hendes Mand og Børn, var
net i Skæne, meget langt herfra.
Her siden jeg, lene paa Penge og
intet kan jeg foretage mig. Naar

Det er ikke nogen tommeleg
Tilværelse naar man som jeg
snaar runder de 70. Aars-
hvorled og hvordan, er de stadig
tilbagevendende Spørgsmaal. Krimmer
man sigem igen og hvor er saa
ald hend, naar man sik Hens
sine Møder sig Værdighed, sine
Kunstværker igen, og Jend og sidst
levet min Kone til den Tid, og er
man saa til Sepværd og sidst i Sten
til at arbejdt og Gjene nogle Penge.
Jeg har skrivt til forskellige
Gjenneme om at kide regel af mig,
men er man Jend ud af det saa
naar man aldrig har. Med fald
jeg foreløbig men hvorlange ved
man, jo ikke. Det værste er
Ledigangen. Jeg har ingen Sted
jeg kan arbejdt. Kavalit-Les-
Vot 11 - 11 kan jeg ikke skuffe
mig her, og hvorfor ogsaa begynde.
Naar man lever under det Træk
som jeg lever under nu, ja saa kan

man ikke have Kiøbt. Hvorlænge
kan disse Tilstande blive ved.
lige indm. j. rejste var j. midt
i store Anbyde og da begyndt
at blive lidt bedre omkom
de meget herovsige der 41-42
og saa brat det hele.

Thordan lever den dannede og
Mordan lever Madame Bonnet 2
ly har ofte tænkt på dig
og ofte har j. været ved at
skrive, men hver Gang har
jeg læst Paven fra mig;
hvorfor skrive naar man kun
kan klage. Men id. saa synes
j. alligevel j. man send dig
et Løstegn. Fik du nogensinde
et Telegram som Fylbes, lige
7 j. sendte dig på din 80 års
Fødselsdag. Din Børte fik du dig
en hel Kande af Røer, det var
ferstligt tid.

Der nu på om du ikke kan
send mig lidt af Rør, saa vil
j. være frugtet.

Til Slut og hjerteligste
Hilsner fra din gamle Ven
og Elev
Siss Frødrup

Mange Hilsner til
Madame Bouret.